

a teremtés szivacsából lágyan
napok csíráznak fel a nyárban
így párológ bennem a jelen
ködölő bársony alvó leveleken

lappangó érdes hanga szálak
köröket ringnak és kaszálnak
mint a szélben táncoló jelen
hús-nedves kelyhük édes és eleven

öröktől fogva szél harangok
jönnek felém s feljűk tartok
pille-szárny csapással mért selyem
most omlik múlttá a jelen

kimért idő odvában lakom
kibámulok az ablakon
cseresznyék érnek a fán
június van ez az értelme - talán

Budapest 2014-12-03